

да гори толко време, ни по-малко, ни по-много; а тогази само изгаснѣва, когато сѣ свърши маслото; но ако свѣтильникътъ сѣ кылане, и сѣ излѣе маслото, или ако дѣхне единъ вѣтръ, или ако сѣ слѣдчи нѣкое дѣхнѣваніе, свѣтильникътъ огаснѣва и преди времето; уварди ми свѣтилника отъ сѣкоѣ противность, и свѣтильникътъ ще гори догдѣ сѣ свърши най-последната капка на маслото. Истото сѣ развѣмѣва и за нашѣ животъ, колкото години животъ ни е далъ Богъ естественно, толко трѣбѣва и да живѣемъ, ни по-малко, ни по-много; и на истина, кога слѣдѣамы пѣтьтъ на естеството, тогасъ дохожда смъртъта, когато сѣ свършатъ оныѣ години, които е далъ Богъ, и до тѣка истинствѣва онова, което говори невовлениатъ учитель: „Ѣмѣрти прихѣдатъ предѣломъ жѣзни ѣсполнившы мѣсѣ.“

Нз колко противности борѣтъ живота? Богъ тѣ е направилъ сѣ едно твърдѣ здраво тѣлосложеніе, и естественно ты можешъ живѣ сто години, нз рзскошеството, пѣнството, чркъвогодѣето, сладострастѣето, трѣдѣтъ, грижата, скзръбъ-та, меланхоліѣта, толко болести, и страсти, не разсыпватъ ли половината години на живота? Естественно ты можешъ живѣ много време, нз не можешъ ли умрѣ внезапно и преди време? „приди ѣ вѣждѣ.“ За Адамова грѣхъ сѣ възцарила смъртъта надъ свѣта, възцарила сѣ е, нз като мѣчитель, и като е разорила предѣлыты на естеството начинѣла веднага да постѣпа насилственно. Защото Богъ прѣемалъ радостно жѣртвата Авелева, и отверѣцалъ лицето си отъ жѣртвата на лѣкавыѣ Каїна. „Ѣ призрѣ Бѣгъ на Авелѣ, ѣ на дѣры ѣгѣ: На Каїна же не внѣтъ.“⁽¹⁾ Завистьта Дѣвоиска запали зависть-та междѣ братѣ-та. Каїнъ завидѣлъ Авелю, и го убилъ: Авель умрѣлъ по-напредѣ отъ Адама; сынътъ умрѣлъ преди бащата; младѣтъ по-напредѣ отъ старѣа, което ще каже: преди естественната сѣ начинѣла въ свѣта насилственната смъртъ. Зло, което е докарала Дѣвоиската зависть! „Като чюлъ Дѣвоилътъ, (това сѣ дѣмы Златодстовы) че человекътъ ще отиде въ земата пожелаалъ да види нещо по-вече, сынъ да умрѣ преди баща, и братъ врата да убивѣ, и преди време, и насилственно заколеніе.“⁽²⁾

Естественно трѣбаше Авель по-напредѣ да погребе Адама, сынътъ бащата, младѣтъ старѣа, нз смъртъ-та вѣке не слѣдѣва естеството, употребѣлава насилството, и дохожда преди времето. Отъ естествен-

[1] Быт. гл. 4, ст. 45. [2] Слово 100 тѣ Римлянѣмъ.